

Byla C-470/04

N

prieš

Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo

(Gerechtshof te Arnhem prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Laisvas asmenų judėjimas – EB 18 straipsnis – Įsisteigimo laisvė – EB 43 straipsnis – Tiesioginis apmokestinimas – Numanomų pajamų iš esminio akcijų paketo apmokestinimas perkeliant mokestinį buveinį į kitą valstybę narę“

Sprendimo santrauka

1. *Laisvas asmenų judėjimas – Įsisteigimo laisvė – Sutarties nuostatos – Taikymo sritis*

(EB 43 straipsnis)

2. *Laisvas asmenų judėjimas – Įsisteigimo laisvė – Mokesčių teisės aktai*

(EB 43 straipsnis)

3. *Bendrijos teisė – Privatiems asmenims suteiktos teisės – Valstybės narės pažeidimas*

1. EB 43 straipsniu gali remtis Bendrijos pilietis, kuris, persikėlus gyventi kitur, gyvena vienoje valstybėje narėje ir turi visas kitoje valstybėje narėje įsteigtą bendrovę akcijas.

(žr. 30 punktą, rezoliucinės dalies 1 punktą)

2. EB 43 straipsnis turi būti aiškinamas kaip draudžiantis valstybei narei tvirtinti latentinių pajamų iš bendrovės akcijų vertės padidėjimo apmokestinimo tvarką, mokesčių mokėtojų iš šios valstybės narės persikėlus gyventi kitur, pagal kurią, siekiant atidėti šio mokesčio mokėjimą, reikia pateikti garantijas ir pagal kurią visiškai neatsižvelgiama į pajamų sumažėjimą, kuris gali vėliau atsirasti suinteresuotajam asmeniui persikėlus gyventi kitur ir į kurį nebuvo atsižvelgta priimančiojoje valstybėje narėje.

(žr. 55 punktą, rezoliucinės dalies 2 punktą)

3. Dėl Bendrijos teisės pažeidžiančio reikalavimo pateikti garantijas atsirandanti kliūtis negali būti panaikinta atgaline data vien grąžinus šią garantiją. Šiam vertinimui akto, kuriuo remiantis garantija buvo grąžinta, forma neturi jokios reikšmės. Kai valstybės narė numato palėkaną mokėjimą grąžinus pažeidžiant nacionalinę teisę reikalaujamą garantiją, šios palėkanos taip pat mokėtinios Bendrijos teisės pažeidimo atveju. Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo pateiktas gaires bei laikydamasis lygiavertiškumo bei veiksmingumo principų, turi įvertinti, ar aptariama valstybės narė yra atsakinga už žalą, atsiradusią dėl pareigos pateikti tokią garantiją.

(žr. 67 punktą, rezoliucinės dalies 3 punktą)

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija)

SPRENDIMAS

2006 m. rugsėjo 7 d. (*)

„Laisvas asmenų judėjimas – EB 18 straipsnis – teisėtumo laisvė – EB 43 straipsnis – Tiesioginis apmokestinimas – Numanomų pajamų iš esminio akcijų paketo apmokestinimas perkeltant mokestinį buvimo šioje valstybės narės“

Byloje C-470/04

dėl *Gerechtshof te Arnhem* (Nyderlandai) 2004 m. spalio 27 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2004 m. lapkričio 2 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

N

prieš

Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai R. Schintgen, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis ir J. Klučka (pranešėjas),

generalinį advokatą J. Kokott,

kancleris R. Grass,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- N, atstovaujamo *advocaat* P. L. M. van Gorkom,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos H. G. Sevenster ir C. A. H. M. ten Dam,
- Danijos vyriausybės, atstovaujamos J. Molde,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos W.-D. Plessing,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos I. M. Braguglia, padedamo *avvocato dello Stato* G. Albenzio,
- Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir A. Weimar,

susipažinęs su 2006 m. kovo 30 d. posėdyje pateikta generalinė advokato išvada, priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su EB 18 ir 43 straipsnių išaiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant bylą tarp N ir *Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo* (toliau – *inspecteur*) dėl sprendimo, kuriuo buvo atmestas N skundas dėl mokestinio pranešimo apie pajamų mokestį ir socialinio draudimo mokėjimą už 1997 metus.

Teisinis pagrindas

Pajamų mokesčio įstatymas

3 Remiantis 1964 m. Pajamų mokesčio įstatymo (*Wet op de inkomstenbelasting*) (toliau – PM) 3 straipsniu, nacionalinio mokesčio mokėtojo mokestis mokamas nuo apmokestinamųjų pajamų, kurios pagal šio įstatymo 4 ir tolesnius straipsnius apima pelną iš esminio akcijų paketo.

4 Remiantis PM 20a straipsnio 1 dalies b punktu, pelnas iš esminio akcijų paketo yra visa pajamų, gaunamų dėl akcijų, esančių paketo dalimi, perleidimo, suma. Pagal šio straipsnio 3 dalį esminis akcijų paketas konstatuojamas tuomet, kai apmokestinamasis asmuo tiesiogiai ar netiesiogiai turi 5 % bendrovės akcijų.

5 PM 20a straipsnio 6 dalies i punktas numato, kad nacionalinio mokesčio mokėtojo statuso praradimas dėl kitų priežasčių nei mirties atvejis prilygsta akcijų perleidimui.

6 Pajamų iš numanomo perleidimo apskaičiavimo metodai apibrėžti PM 20c straipsnyje. Remiantis šio straipsnio 1 dalimi, prastu atveju perleidimo pajamas sudaro akcijų pirkimo ir pardavimo kainų skirtumas. Pagal minėto straipsnio 4 dalį, jeigu perleidimo ar sigijimo atveju už akcijas nemokama, mokėjimu laikoma pardavimo kaina, kuria akcijų dalis gali būti vertinama perleidimo momentu. Jeigu mokesčio mokėtojas įsikuria Nyderlanduose, 20c straipsnio 7 dalis numato, kad referencinį sumą sudaro ne pirkimo suma, o akcijų dalį pardavimo kaina mokesčio mokėtojui įsikūriant šioje valstybėje narėje.

7 PM 20c straipsnio 18 dalis nustato:

„Ministro įsakymas nustato sigijimo vertės nustatymo taisyklės tais atvejais, kai mokesčio mokėtojo turtą veina bendrovės, dėl kurios ankstesniais mokestiniais metais mokesčio mokėtojui buvo taikomas 20a straipsnio 6 dalies i punktas, akcijos. Be to, ministro įsakymas gali nustatyti mokesčio, apskaičiuoto pagal 20a straipsnio 6 dalies i punktą arba pagal 49 straipsnio 4 dalies antrą sakinį, sumažinimo taisyklės, jeigu mokesčio mokėtojas per 10 metų po to, kai perkė savo gyvenamąją vietą, grįžta į Nyderlandus.“

Mokesčio rinkimo įstatymas

8 Mokesčio, mokėtino dėl mokesčio mokėtojo statuso praradimo dėl kitų priežasčių nei mirties atvejis, mokėjimo atidėjimas pagrindinei bylai svarbiu momentu buvo reglamentuojamas 1900 m. Mokesčio rinkimo įstatymo (*Invorderingswet*, toliau – MR) 25 straipsnio 6 dalyje. Šioje nuostatoje buvo daroma nuoroda į ministro įsakymą, kuriame buvo sureglamentuotas mokesčio mokėjimo atidėjimas 10 metų pateikus pakankamą garantiją. Toks atidėjimas, be kita ko, galėjo būti panaikintas tuomet, jei akcijos, dėl kurių mokesčio mokėjimas buvo atidėtas, buvo perleistos pagal

PM? 20a straipsnio 1 dal? arba 6 dalies a–h punktus.

9 MR? 26 straipsnio 2 dalis pagrindinei bylai svarbiu laikotarpiu nustat?:

„Ministro ?sakymas nustato, kokiomis s?lygomis mokes?io mok?jimas mokes?i? mok?tojui gali b?ti sumažinamas remiantis 25 straipsnio 6 dalimi:

<...>

b) suma, atitinkan?ia mokes?io, faktiškai sumok?to užsienyje perleidžiant akcijas, nuo iš perleidimo gaut? pajam? 25 straipsnio 8 dalies prasme, sum?, jeigu sumažinimo suma n?ra didesn? už mokes?io, kurio mok?jimas dar atidedamas, sum?;

c) suma, atitinkan?ia po 10 met? mok?tin? sum?.“

Mokes?i? rinkimo ?statymo ?gyvendinimo ?sakymas

10 1990 m. Mokes?i? rinkimo ?statymo ?gyvendinimo ?sakymas (*Uitvoeringsregeling invorderingswet*, toliau – ?gyvendinimo ?sakymas), be kita ko, minimas MR? 25 ir 26 straipsniuose. Šio ?sakymo 2 ir 4 straipsniai nustato:

„2 straipsnis

1. Mokes?i? mok?tojo prašymu mokes?i? administratorius (MR?) 25 straipsnio 6 dalyje numatytais atvejais sprendimu, kur? galima apsk?sti, atideda mokes?io mok?jim?, neapskai?iuodamas pal?kan?, jeigu buvo pateikta pakankama garantija ir pritarta mokes?i? administratoriaus nustatyto s?lygoms.

2. Atidedamas mokes?io, mok?tino nuo pagal (PM?) 20a straipsnio 6 dalies i punkt? apskai?iuot? pajam? sumos, bei su tuo susijusi? pal?kan? mok?jimas <...>.

3. Jeigu akcijos, dividendai arba reikalavimai, su kuriais susij?s atid?jimas, perleidžiami (PM?) 20a straipsnio 1 dalies ar 6 dalies a–h punkt? prasme, mokes?i? administratorius sprendimu, kur? galima apsk?sti, panaikina mokes?i? mok?jimo atid?jim? ši? akcij? atžvilgiu <...>.

<...>

4 straipsnis

1. Mokes?i? mok?tojo prašymu mokes?i? administratorius (MR?) 26 straipsnio 2 dalyje numatytais atvejais sprendimu, kur? galima apsk?sti, sumažina pajam? mokest? atitinkamame straipsnyje ir dalyje numatyta suma, atsižvelg?s ? tai, kad kiekvienos akcijos atveju jis negali b?ti didesnis nei mažesn? iš toki? sum?:

1. mokes?io, kurio mok?jimas už ši? akcij? buvo atid?tas, suma <...>;

2. mokes?io, faktiškai sumok?to užsienyje perleidžiant ši? akcij? nuo perleidimo gaut? pajam? ir atid?to 25 straipsnio 6 dalies prasme, suma <...>“.

Pagrindin? byla ir prejudiciniai klausimai

11 1997 m. sausio 22 d. N perk?l? savo gyvenam?j? viet? ? Jungtin? Karalyst?. Jam išvykstant iš Nyderland? jis buvo vienintelis trij? pagal Nyderland? teis? ?kurt? uždar?j? akcini? bendrovi? (*besloten vennootschappen*), kuri? faktin? administracija nuo to momento yra Curaçao (Nyderland? Antilai), akcininkas.

12 Už 1997 metus N deklaravo 15 664 697 NLG apmokestinam?j? pajam?, iš kuri? 765 NLG sudar? pajamos iš savarankiškai naudojamos jam priklausan?ios gyvenamosios vietos ir 15 663 932 NLG – pajamos iš akcij?. Remiantis šia deklaracija pagr?stame mokestiniame pranešime buvo nurodyta 3 918 275 NLG suma ir 228 429 NLG pal?kan? suma.

13 N prašymu šie mok?jimai buvo atid?ti. Vis d?lto, remiantis pagrindinei bylai svarbiu laikotarpiu galiojusiais nacionalin?s teis?s aktais, tokiame atid?jimui buvo taikomas reikalavimas pateikti garantijas. Tod?l N ?keit? savo vienos iš savo bendrovi? akcijas.

14 Teisingumo Teismui pri?mus 2004 m. kovo 11 d. Sprendim? *Lasteyrie du Saillant* (C?9/02, Rink. p. I?2409), Finans? valstyb?s sekretorius savo 2004 m. balandžio 13 d. laiške, atsakydamas ? Nyderland? parlamento Antr?j? r?m? nario klausimus, išsak? nuomon?, kad mokes?io mok?jimo atid?jimui nebegali b?ti taikomas reikalavimas pateikti garantij?. Tod?l mokes?i? administratorius praneš? N, kad jo suteikta garantija gali b?ti laikoma gr?žinta.

15 Nuo 2002 m. N. Jungtin?je Karalyst?je turi ?kininko ?k?, kuriame yra obel? sodas.

16 *Gerechtshof te Arnhem* nagrin?jama pagrindin? byla iš esm?s susijusi su klausimu, ar apmokestinimas, pagr?stas PM?, MR? ir ?gyvendinimo ?sakymu, kurio atveju apmokestinimo priežastis yra Nyderland? rezidento, esan?io esminio akcij? paketo PM? 20a straipsnio 3 dalies prasme savininku, gyvenamosios vietos perk?limas ? kit? valstyb? nar? neprieštarauja Bendrijos teisei.

17 Be to, N gin?ija šios apmokestinimo sistemos ?gyvendinimo s?lygas. Vis? pirma, jo nuomone, PM? nustatyta pareiga pateikti garantijas, kurios jis tur?jo laikytis, siekdamas mokes?io mok?jimo atid?jimo, riboja teises, kurias jam suteikia Bendrijos teis?. Jis taip pat mano, kad šis apribojimas negali b?ti panaikintas atgaline data Finans? valstyb?s sekretoriui papras?iausiu ?sakymu nurodžius gr?žinti šias garantijas.

18 Ieškovas pagrindin?je byloje taip pat teigia, kad Nyderland? teis?s aktai, numatantys fiksuot? išlaid? apmok?jim? teismo proceso laim?jusiam asmeniui prieštarauja Bendrijos teisei, nes ji riboja Nyderland? gyventoj? teis? veiksmingai remtis Bendrijos teise.

19 Iš esm?s tur?damas nagrin?ti PM?, MR? ir ?gyvendinimo ?sakymu sukurtos apmokestinimo sistemos suderinamum? su EB 18 ir 43 straipsniais, *Gerechtshof te Arnhem* nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar vienos valstyb?s nar?s gyventojas, išvykstantis iš šios valstyb?s nar?s, kad apsigyvent? kitoje valstyb?je nar?je, teismo proceso prieš valstyb?, iš kurios jis išvyksta, metu gali remtis EB 18 straipsniu vien tod?l, kad apmokestinimas taikomas d?l jo išvykimo, yra ar gali b?ti kli?timi jam išvykti?

2. Jeigu ? pirm? klausim? b?t? atsakyta neigiamai, ar valstyb?s nar?s gyventojas, išvykstantis iš šios valstyb?s nar?s, kad apsigyvent? kitoje valstyb?je nar?je, teismo proceso prieš valstyb?, iš kurios jis išvyksta, metu gali remtis EB 43 straipsniu, jeigu iš karto nebuvo aišku ar nebuvo galima daryti prielaidos, kad jis kitoje valstyb?je nar?je vykdyt? kin? veikl? šios nuostatos prasme? Ar atsakymui ? š? klausim? turi reikšm?s tai, ar tokia veikla bus vykdoma per numatom? laikotarp??

Jeigu tai būtų svarbu, kiek toks laikotarpis galėtų trukti?

3. Jeigu pirmą ar antrą klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar EB 18 ar 43 straipsniai prieštarautų atitinkamiems Nyderlandų teisės aktams, pagal kuriuos pajamų mokesčiai ir socialinio draudimo mokos apskaičiuojamos remiantis numanomu pelnu iš akcijų paketo tik todėl, kad Nyderlandų rezidentas, prarandantis nacionalinio mokesčio mokėtojo statusą dėl to, kad perkelia savo gyvenamąją vietą į kitą valstybę narę, turi būti traktuojamas taip, tarsi jis būtų perleidęs turimą dalį akcijų?

4. Jeigu trečią klausimą būtų atsakyta teigiamai dėl to, kad siekiant nustatyto mokesčio mokėjimo atidėjimo reikia pateikti garantiją, ar esantį kliūtį galima panaikinti atgaline data, grąžinus garantiją? Ar atsakymui į šį klausimą taip pat svarbu tai, ar garantija buvo grąžinta remiantis statymu arba gyvendinimo ar kitu postatyminių aktu? Ar atsakymui į šį klausimą taip pat turi reikšmės tai, ar buvo pasiūlytas galimos žalos, atsiradusios dėl garantijos pateikimo, atlyginimas?

5. Jeigu trečią klausimą būtų atsakyta teigiamai, o pirmąjį ketvirtą klausimą – neigiamai, ar tuomet esanti kliūtis gali būti pateisinama?

20 Be to, *Gerechtshof te Arnhem* pažymi: „Kalbant apie klausimą, ar tuo atveju, kai mokesčių mokėtojas laimi teismo procesą dėl Bendrijos teisės pažeidimo, Bendrijos teisė draudžia Nyderlandų teisės normą dėl proceso išlaidų atlyginimo (norma dėl fiksuoto dydžio išlaidų atlyginimo), teismas prisijungia prie atitinkamo *Gerechtshof te 's-Hertogenbosch* Teisingumo Teismui pateikto klausimo jo nagrinėjamoje byloje (dėl kurios buvo priimtas 2005 m. liepos 5 d. Sprendimas *D(C-376/03, Rink. p. I-5821)*“.

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmo ir antro klausimų

21 Pirmaisiais dviem klausimais, kurie nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, kokios EB sutarties nuostatos taikomos tokiu atveju, kuris nagrinjamas pagrindinėje byloje. Konkrečiau kalbant, šis teismas norėtų, kad būtų paaiškintas ryšys tarp Europos Sąjungos piliečių judėjimo ir apsigyvenimo laisvės bei sistėigimo laisvės.

22 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad EB 43 straipsnis ypatinga forma išreiškia EB 18 straipsnį, kuriame tvirtinta kiekvieno Sąjungos piliečio teisė laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje (1996 m. vasario 29 d. Sprendimo *Skanavi ir Chryssanthakopoulos*, C-193/94, Rink. p. I-929, 22 punktą).

23 Todėl pagrindinėje byloje nagrinjama situacija turėtų būti vertinama atsižvelgiant į EB 18 straipsnį tik tiek, kiek jai netaikomas EB 43 straipsnis.

Dėl EB 43 straipsnio taikymo

24 Reikėtų išnagrinėti, ar N gali remtis EB 43 straipsniu vien jau dėl to, kad jis yra vienintelis savo bendrovių akcininkas.

25 Nyderlandų vyriausybė mano, kad negalima kalbėti apie sistėigimo laisvę ir apie šios laisvės apribojimą, jeigu šia laisve besiremiantis asmuo nevykdo tikros kinės veiklos.

26 Šiuo atžvilgiu ir remiantis nusistovėjusia teismų praktika, sūvoka „sistėigimas“ EB 43 straipsnio prasme yra labai plati, apimanti Bendrijos piliečio galimybę nuolat ir ilgą laiką dalyvauti kitos nei savo valstybės narės ekonominiame gyvenime (1995 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *Gebhard*

, C-55/94, Rink. p. I-4165, 25 punktas). Konkrečiau kalbant, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad bendrovės, kurios buveinė yra kitoje valstybėje narėje nei ši akcijų savininko gyvenamosios vietos valstybė, 100 % kapitalo turėjimas neabejotinai lemia, kad šiam mokesiui mokėti taikomos Sutarties nuostatos dėl sisteigimo laisvės (žr. 2000 m. balandžio 13 d. Sprendimo *Baars*, C-251/98, Rink. p. I-2787, 21 punktą).

27 Todėl Bendrijos piliečiui, gyvenančiam vienoje valstybėje narėje ir turinčiam kitoje valstybėje narėje steigtos bendrovės akcijų, kurios leidžia jam daryti tokių pat bendrovės sprendimų, kad jis gali spręsti dėl jos veiklos, taip visuomet yra, kai toks asmuo turi 100 % bendrovės kapitalo, gali būti taikoma sisteigimo laisvė (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Baars* 22 ir 26 punktus).

28 Konstatuotina, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama Bendrijos piliečio situacija, kuris, pakeitęs gyvenamąją vietą, gyvena vienoje valstybėje narėje ir turi visas kitoje valstybėje narėje steigto bendrovių akcijas. Iš to išplaukia, kad N nuo savo persikėlimo patenka į EB 43 straipsnio taikymo sritį (šiuo klausimu žr. 2006 m. vasario 21 d. Sprendimo *Ritter-Coulais*, C-152/03, Rink. p. I-1711, 32 punktą).

29 Todėl EB 18 straipsnio taikymas neturi būti nagrinjamas.

30 Taigi pirmus du klausimus reikia atsakyti, kad EB 43 straipsniu gali remtis toks Bendrijos pilietis kaip ieškovas pagrindinėje byloje, kuris, persikėlęs gyventi kitur, gyvena vienoje valstybėje narėje ir turi visas kitoje valstybėje narėje steigto bendrovių akcijas.

Dėl trečio ir penkto klausimų

31 Trečiu ir penktu klausimais, kurie taip pat nagrinėtini kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar EB 43 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jis draudžia valstybei narei vesti tokią apmokestinimo sistemą, kuri ginijama pagrindinėje byloje, pagal kurią apmokestinamos pajamos, jeigu mokesiui mokėtojas išvyksta iš šios valstybės narės.

32 Pagrindinei bylai svarbiu laikotarpiu Nyderlandų teisė numatė latentinių iš bendrovės akcijų perleidimo gautą pajamų apmokestinimą, o apmokestinamųjų priežastį sudarė mokesiui mokėtojo, turinio esminė bendrovės akcijų paketą, gyvenamosios vietos perkėlimas iš Nyderlandų.

33 Šiuo klausimu pirmiausia primintina, kad, pagal nusistovėjusį teismų praktiką, nors tiesioginių mokesių sistemos reguliavimas pagal dabartinę Bendrijos teisę yra valstybių narių kompetencija, šia teise jos privalo naudotis, laikydamosi Bendrijos teisės (minėto sprendimo *Lasteyrie du Saillant* 44 punktas ir 2005 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Marks & Spencer*, C-446/03, Rink. p. I-10837 29 punktas).

34 Neginytina, kad nors pagrindinėje byloje nagrinjamu laikotarpiu PM, MR ir gyvendinimo sakymo sukurta sistema neatima galimybių iš Nyderlandų mokesiui mokėtojo pasinaudoti savo sisteigimo, laisvo judėjimo ir apsigyvenimo teisėmis, tačiau dėl savo atgrasančio poveikio ji gali trukdyti jomis pasinaudoti.

35 Pagal analogiją taikant principus, suformuluotus Teisingumo Teismo dėl panašios sistemos (minėto sprendimo *Lasteyrie du Saillant* 46 punktas), mokesiui mokėtojas, pageidaujantis, pasinaudojant jam EB 43 straipsniu garantuotomis teisėmis, perkelti savo gyvenamąją vietą už Nyderlandų teritorijos ribas, pagrindinei bylai svarbiu laikotarpiu buvo traktuojamas mažiau palankiai nei asmuo, išlaikantis savo gyvenamąją vietą Nyderlanduose. Vien dėl to, kad išvyksta, šis mokesiui mokėtojas turėjo sumokėti pajamų mokestį už pajamas, kuri dar nebuvo gavęs ir kuriomis dar nedisponavo, nors, jeigu jis būtų ir toliau gyvenęs Nyderlanduose, pajamos būtų

buvusios apmokestinamos tik tuomet, jeigu jos faktiškai būtų buvusios gautos. Šis skirtingas požiūris galėjo atgrasinti suinteresuotą asmenį nuo gyvenamosios vietos perkėlimo už Nyderlandų ribų.

36 Šių latentinių pajamų iš bendrovės akcijų apmokestinimo tvarkos sąlygų taikymo analizę patvirtiną tokią išvadą. Pirmiausia, nors egzistavo galimybė atidėti mokėjimą, šis atidėjimas nebuvo automatiškas, o jam buvo keliamos tam tikros sąlygos, visų pirma reikalavimas pateikti garantijas. Pažįstamos šios garantijos turi ribojantį poveikį, nes neleidžia mokesčių mokėtojui naudotis turtu, kuris suteiktas kaip garantija (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Lasteyrie du Saillant* 47 punktą).

37 Be to, šios pajamų sumažėjimą, atsiradusį jau perkėlus gyvenamąją vietą, pagrindinei bylai svarbiu laikotarpiu nebuvo atsižvelgiama siekiant sumažinti mokėtinus mokesčius. Taip, mokesčiai nuo negautų pajamų, kuris buvo nustatytas perkėliant gyvenamąją vietą, kurio mokėjimas buvo atidėtas ir kuris būtų buvęs mokėtinas vėlesnio perleidimo atveju, galėjo viršyti mokesčių, kurį mokesčių mokėtojas būtų privalėjęs mokėti, jei perleidimas būtų vykdomas tuo pačiu metu, bet mokesčių mokėtojas nebūtų perkėlis savo gyvenamosios vietos iš Nyderlandų. Tokiu atveju pajamų mokesčiai būtų buvę apskaičiuotas remiantis faktiškai perleidimo momentu gautomis pajamomis, o šios pajamos galėtų būti mažesnės ar nulinės.

38 Galiausiai, kaip savo išvados 79 punkte teisingai pažymi generalinis advokatas, išvykstant iš Nyderlandų reikalaujama pateikti mokesčių deklaracija yra papildomas formalumas, galintis sutrukdyti suinteresuotajam asmeniui išvykti ir taikomas Nyderlanduose likusiems gyventi mokesčių mokėtojams tik tuomet, kai jie faktiškai perleidžia savo akcijas.

39 Šiomis aplinkybėmis pagrindinėje byloje nagrinėjama apmokestinimo tvarka gali riboti galimybę pasinaudoti teisisteigimo teise.

40 Tačiau iš nusistovėjusios teismų praktikos išplaukia, kad nacionalinės priemonės, galinčios apriboti galimybę pasinaudoti Sutarties garantuotomis pagrindinėmis laisvėmis ar naudojimąsi jomis padaryti mažiau patrauklų, gali būti leistinos, jei jomis siekiama bendro intereso tikslo, jos yra tinkamos šiam tikslui pasiekti ir neviršija to, kas reikalinga siekiant minėto tikslo (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Lasteyrie du Saillant* 49 punktą).

41 Pirmiausia, dėl sąlygos, susijusios su bendro intereso tikslo įgyvendinimu ir galimybe ją pasiekti nustačius nagrinėjamą apmokestinimo tvarką, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad, remiantis įstatymų rengimo projektais, pagrindinėje byloje nagrinėjamomis teisės normomis visų pirma siekiama užtikrinti teritorialumo principu pagrįstą iš bendrovės akcijų perleidimo gaunamą pajamų apmokestinimo įgaliojimą paskirstymą tarp valstybių narių. Nyderlandų vyriausybės teigimu, šia tvarka taip siekiama išvengti dvigubo apmokestinimo.

42 Visų pirma reikia pažymėti, kad apmokestinimo įgaliojimų paskirstymas tarp valstybių narių yra Teisingumo Teismo pripažintas teisėtas tikslas (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Marks & Spencer* 45 punktą). Be to, remiantis EB 293 straipsniu, prireikus valstybės narės veda tarpusavio derybas, kad savo nacionaliniams subjektams užtikrintų dvigubo apmokestinimo panaikinimą Bendrijoje.

43 Vis dėlto, išskyrus Konvenciją 90/436/CEE dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo koreguojant asocijuotųmonių pelną (OL L 225, 1990, p. 10), Bendrijos lygmeniu nebuvo priimta jokia suvienodinimo ar derinimo priemonė, kuria siekiama panaikinti dvigubą apmokestinimą, o valstybės narės šioje srityje nesudarė jokios daugiašalės sutarties pagal EB 293 straipsnį (šiuo klausimu žr. 1998 m. gegužės 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Gilly*, C-336/96, Rink. p.

12793, 23 punktų ir minėto sprendimo D. 50 punktų).

44 Šiame kontekste Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad nesant Bendrijos suvienodinimo ar derinimo priemonių, valstybės narės lieka kompetentingos sutartimis ar vienašališkai nustatyti savo mokestinių galiojimų pasiskirstymą, visų pirma siekiant išvengti dvigubo apmokestinimo (minėto sprendimo *Gilly* 24 ir 30 punktai; 1999 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Saint-Gobain ZN*, C-307/97, Rink. p. I-6161, 57 punktas; 2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *De Groot*, C-385/00, Rink. p. I-11819, 93 punktas ir 2006 m. vasario 23 d. Sprendimo *van Hilten-van der Heijden*, C-513/03, Rink. p. I-1957, 47 ir 48 punktai).

45 Šiuo atveju valstybės narės pagrįstai gali remtis tarptautine praktika ir visų pirma Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) pavyzdiniais sutartimis (žr. minėtą sprendimą *Gilly* 31 punktų ir *Hilten-van der Heijden* 48 punktų).

46 Taip, remiantis OECD pavyzdiniais sutarties dėl pajamų ir kapitalo, visų pirma jos 2005 metų redakcijos, 13 straipsnio 5 dalimi, pajamos, gautos perleidus turto dalis, apmokestinamos toje valstybėje, kurios rezidentas yra perleidėjas. Kaip savo išvados 96 ir 97 punktuose pažymi generalinis advokatas, su laiko veiksmu, t. y. su buvimu valstybės teritorijoje atsirandant apmokestinamam pelnui, susijusio mokestinio teritorialumo principas atitinka tai, kad nagrinėjamos nacionalinės normos numato mokestį nuo Nyderlanduose atsiradusių pajamų, kurio dydis nustatomas atitinkamam mokesčiui mokėtojui išvykstant iš Nyderlandų, atidedant mokesčio mokėjimą iki realaus akcijų perleidimo.

47 Iš to išplaukia, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama priemone siekiama bendro intereso tikslo ir kad ji yra tinkama užtikrinti šio tikslo įgyvendinimą.

48 Galiausiai reikia išnagrinėti, kad tokia priemonė, kuri yra nagrinėjama pagrindinėje byloje, neviršija to, kas reikalinga nustatytam tikslui pasiekti.

49 Nors šio sprendimo 38 punkte buvo konstatuota, kad mokesčių deklaracija, kurios reikalaujama perkeltant gyvenamąją vietą ir kuri reikalinga pajamų mokesčių apskaičiuoti, iš tikrųjų yra administracinis formalumas, galintis apriboti suinteresuoto mokesčių mokėtojo galimybes pasinaudoti Sutarties garantuotomis pagrindinėmis laisvėmis ar naudojimosi jomis padaryti mažiau patrauklų, tačiau ji negali būti laikoma neproporcinga atsižvelgiant į teisėtą tikslą paskirstyti tarp valstybių narių mokestinius galiojimus visų pirma siekiant išvengti dvigubo apmokestinimo.

50 Nors būtų manoma nustatyti kilmės valstybei tenkantis mokestis tik vėliau, kai akcijos faktiškai perleidžiamos, tai nesumažintų tokio mokesčių mokėtojo pareigojimų. Be mokesčių deklaracijos, kurią jis būtų turėjęs pateikti kompetentingoms Nyderlandų institucijoms perleisdamas akcijas, jis būtų pareigotas saugoti visus dokumentus, patvirtinančius akcijų pardavimo kainą gyvenamosios vietos perkėlimo momentu bei galimas atskaitytinas išlaidas.

51 Tačiau net jeigu prastai mokėtino mokesčio mokėjimui atidėti reikalavimas pateikti garantijas neabejotinai palengvina šio mokesčio surinkimą iš užsienio rezidentų, jis viršija tai, kas būtina užtikrinant tokios mokestinio teritorialumo principu pagrįstos mokesčių tvarkos veikimą ir veiksmingumą. Iš tikrųjų egzistuoja mažiau pagrindinės laisvės ribojančių priemonių.

52 Kaip pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 113 punkte, Bendrijos teisės aktų leidėjas jau yra ėmęs derinimo priemonių, kuriomis iš esmės siekiama to paties tikslo. Konkrečiai kalbant, 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 77/799/EEB dėl valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo srityje, tam tikrą akcizo mokesčių ir draudimo mokėti apmokestinimo srityje (OL L 336, p. 15), iš dalies pakeista 2004 m. lapkričio 16 d. Tarybos direktyva 2004/106/EB (OL L 359, p. 30), leidžia valstybei narei prašyti kitos valstybės narės

kompetenting? institucij? bet kokios informacijos, kuri leist? jai teisingai apskai?iuoti pajam? mokes?ius (1999 m. spalio 28 d. Sprendimo *Vestergaard*, C-55/98, Rink. p. I-7641, 26 punktas ir 2003 m. birželio 26 d. Sprendimo *Skandia ir Ramstedt*, C-422/01, Rink. p. I-6817, 42 punktas).

53 Be to, 1976 m. kovo 15 d. Tarybos direktyva 76/308/EEB d?l savitarpio paramos patenkinant pretenzijas, kylan?ias d?l operacij?, ?einan?i? ? Europos ?em?s ?kio orientavimo ir garantij? fondo finansavimo sistem?, ir d?l ?em?s ?kio mokes?i? bei muit? susigr?žinimo (OL L 73, p. 18), iš dalies pakeista 2001 m. birželio 15 d. Tarybos direktyva 2001/44/EB (OL L 175, p. 17), numato, kad valstyb? nar? gali prašyti kitos valstyb?s nar?s pagalbos patenkinant pretenzijas d?l tam tikr? mokes?i?, ?skaitant pajam? ir kapitalo mokes?ius.

54 Galiausiai šiomis aplinkyb?mis siekiamo tikslo atžvilgiu proporcinga gali b?ti laikoma tik tokia mokes?io nuo pajam? iš vertybini? popieri? perleidimo išieškojimo sistema, pagal kuri? atsižvelgiama ? pajam? sumaž?jim?, galint? atsirasti atitinkamam mokes?i? mok?tojui persik?lus gyventi kitur, su s?lyga, kad ? š? pajam? sumaž?jim? dar nebuvo atsižvelgta priiman?iojoje valstyb?je nar?je.

55 Tod?l ? tre?i?j? ir penkt?j? klausimus reikia atsakyti taip, kad EB 43 straipsnis turi b?ti aiškinamas kaip draudžiantis valstybei narei ?tvirtinti toki? kaip pagrindin?je byloje nagrin?jam? pajam? apmokestinimo tvark?, mokes?i? mok?tojui iš šios valstyb?s nar?s persik?lus gyventi kitur, pagal kuri?, siekiant atid?ti šio mokes?io mok?jim?, reikia pateikti garantijas ir pagal kuri? visiškai neatsižvelgiama ? pajam? sumaž?jim?, kuris gali v?liau atsirasti suinteresuotajam asmeniui persik?lus gyventi kitur ir ? kur? nebuvo atsižvelgta priiman?iojoje valstyb?je nar?je.

D?l ketvirtojo klausimo

56 Ketvirtuoju klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s klausia, ar tokiu kaip pagrindin?je byloje nagrin?jamu atveju, gr?žinus garantij?, pateikt? siekiant atid?ti mokes?io nuo iš vertybini? popieri? perleidimo gaut? pajam? mok?jim?, bet kokia kli?tis panaikinama atgaline data. Taip pat jis klausia, ar akto, kuriuo remiantis buvo gr?žinta garantija, forma turi kokios nors ?takos šiam vertinimui. Galiausiai jis nori sužinoti, ar reikia atlyginti gal?jusi? taip atsirasti žal?.

57 Kaip pasteb?jo generalin? advokat? savo išvados 128 punkte, pateikiant garantijas, paprastai patiriamos atitinkamos išlaidos. Konkre?iai kalbant, ?keitus bendrovi? vertybinius popierius, gali sumaž?ti pasitik?jimas d?l j? savininko mokumo; šiems savininkams gal?t? b?ti pritaikytos mažiau palankios kredito s?lygos. Taigi tokios pasekm?s negali b?ti atlygintos atgaline data vien gr?žinant garantij?.

58 Be to, negin?ijama, kad šiuo atžvilgiu klausimas d?l akto, kuriuo remiantis buvo gr?žinta garantija, formos yra visiškai nereikšmingas.

59 Kalbant apie galimyb? gauti atlyginim? už d?l pareigos pateikti garantij?, kad b?t? galima pasinaudoti nagrin?jamo mokes?io mok?jimo atid?jimu, atsiradusi? žal?, reikia priminti, kad pagal EB 10 straipsnyje nurodyt? bendradarbiavimo princip? valstybi? nari? teismai turi užtikrinti iš Bendrijos teis?s tiesioginio veikimo asmenims kylan?i? teisin? apsaug?. Nesant Bendrijos reglamentavimo atitinkamoje srityje, kiekviena valstyb? nar? savo nacionalin?s teis?s sistemoje turi paskirti kompetentingus teismus ir nustatyti ieškini?, skirt? užtikrinti iš Bendrijos teis?s tiesioginio veikimo asmenims kylan?i? teisi? apsaug?, procesines taisykles. Ta?iau tokios taisykl?s neturi b?ti mažiau palankios nei tos, kurios taikomos panašioms nacionaline teise grindžiamiems ieškiniams (lygiavertiškumo principas), ir, antra, kad d?l j? Bendrijos teis?s sistemoje nustatyt? teisi? ?gyvendinimas neturi b?ti praktiškai ne?manomas arba pernelyg sud?tingas (veiksmingumo principas) (šiuo klausimu žr. 1976 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Rewe*,

33/76, Rink. p. 1989, 5 punktų; 1995 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Peterbroeck*, C?312/93, Rink. p. I?4599, 12 punktų ir 2001 m. kovo 8 d. Sprendimo *Metallgesellschaft ir kt.*, C?397/98 ir 410/98, Rink. p. I?1727).

60 Be to, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad nacionalinė teisė, laikantis minėtų principų, turi reglamentuoti visus su neteisėtai surinktu mokesčiu grąžinimu susijusius papildomus klausimus, kaip antai galimę palėkanę mokėjimą, taip pat datą, nuo kurios pastarieji turi būti apskaituojami, bei jų dydį (1976 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Roquette frères prieš Komisiją*, 26/74, Rink. p. 677, 11 ir 12 punktai; 1980 m. birželio 12 d. Sprendimo *Express Dairy Foods*, 130/79, Rink. p. 1887, 16 ir 17 punktai bei minėto sprendimo *Metallgesellschaft ir kt.* 86 punktas).

61 Atsižvelgiant į neteisėtai surinktą mokesčių grąžinimo ir pažeidžiant Bendrijos teisę reikalaujamą garantiją grąžinimo panašumus, tas pats galioja ir prašymui sumokėti palėkanas, skirtas kompensuoti pateikiant garantijas atsiradusias išlaidas.

62 Be to, dėl Bendrijos teisės pažeidžiančio reikalavimo pateikti garantiją padaryta žala gali sukelti ginčą priemonę priėmusios valstybės narės atsakomybę.

63 Dėl sąlygų, pagal kurias valstybės narė privalo atlyginti jai priskiriamais Bendrijos teisės pažeidimais privatiems asmenims padarytą žalą, iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad ji yra trys, t. y. pažeista teisės norma privatiems asmenims turi suteikti teises, pažeidimas turi būti pakankamai rimtas ir turi egzistuoti tiesioginis priežastinis ryšys tarp valstybei tenkančios pareigos nesilaikymo ir asmenų patirtos žalos. Šios sąlygos vertinamos kiekvienu konkrečiu atveju (1996 m. kovo 5 d. Sprendimo *Brasserie du pêcheur ir Factortame*, C?46/93 ir C?48/93, Rink. p. I?1029, 51 punktas; 1996 m. spalio 8 d. Sprendimo *Dillenkofer ir kt.*, C?178/94, C?179/94 ir C?188/94–C?190/94, Rink. p. I?4845, 21 punktas, ir 2000 m. liepos 4 d. Sprendimo *Haim*, C?424/97, Rink. p. I?5123, 36 punktas).

64 Konkrečiau kalbant apie antrąją sąlygą, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad, pirma, Bendrijos teisės pažeidimas yra pakankamai rimtas, kai, gyvendindama savo įstatymų leidybos kompetenciją, valstybės narė aiškiai ir labai viršijo savo kompetenciją (žr. minėto sprendimo *Brasserie du pêcheur et Factortame* 55 punktų ir minėto sprendimo *Dillenkofer ir kt.* 25 punktų), ir, antra, pakankamai rimto pažeidimo buvimui įrodyti gali pakakti paprasto Bendrijos teisės pažeidimo, jeigu pažeidimo metu aptariama valstybės narė turėjo tik labai mažą diskreciją ar jos neturėjo (1996 m. kovo 23 d. Sprendimo *Hedley Lomas*, C?5/94, Rink. p. I?2553, 28 punktas).

65 Siekdamas nustatyti, ar Bendrijos teisės pažeidimas yra pakankamai rimtas, prašymą dėl žalos atlyginimo nagrinėjantis nacionalinis teismas turi atsižvelgti į visus jam pateiktą nagrinėti situaciją apibūdinančius veiksnius. Šie veiksniai apima būtent pažeistos normos aiškumą ir tikslumą, tai, ar pažeidimas arba žala yra padaryti tyčia ar neatsargiai, ar galima teisės klaida yra atleistina ar ne, tai, kad Bendrijos institucijų veiksmai galėjo prisidėti priimant ar paliekant galioti Bendrijos teisei prieštaraujančias priemones arba nacionalinę praktiką (žr. minėtą sprendimą *Brasserie du pêcheur ir Factortame* 56 punktų ir minėto sprendimo *Haim* 43 punktų).

66 Reikia pažymėti, kad šiuo atveju reikšmingos Bendrijos teisės normos yra galiojančios Sutarties nuostatos, kurios buvo tiesiogiai taikomos daug anksčiau nei pagrindinės bylos faktinės aplinkybės. Tačiau tuo metu, kai nagrinėjama mokesčių sistema įsigaliojo, t. y. 1997 m. sausio 1 d., Teisingumo Teismas dar nebuvo priėmęs minėto *Lasteyrie du Saillant* sprendimo, kuriame jis pirmą kartą nusprendė, kad pareiga pateikti garantijas, siekiant atidėti mokesčių nuo iš vertybinių popierių perleidimo gautą pajamą mokėjimą, o tai, t. y. šis atidėjimas keletu aspektų analogiškas pagrindinėje byloje nagrinėjamam, prieštarauja įsisteigimo laisvei.

67 Todėl į ketvirtąjį klausimą reikia atsakyti taip, kad dėl Bendrijos teisės pažeidžiančio

reikalavimo pateikti garantij? atsirandanti kli?tis negali b?ti panaikinta atgaline data vien gr?žinus ši? garantij?. Šiam vertinimui akto, kuriuo remiantis buvo gr?žinta garantija, forma neturi jokios reikšm?s. Kai valstyb? nar? numato pal?kan? mok?jim?, gr?žinus pažeidžiant nacionalin? teis? reikalaujam? garantij?, šios pal?kanos taip pat mok?tinios Bendrijos teis?s pažeidimo atveju. Be to, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas, atsižvelgdamas ? Teisingumo Teismo pateiktas gaires bei laikydamasis lygiavertiškumo bei veiksmingumo princip?, turi ?vertinti, ar aptariama valstyb? nar? yra atsakinga už žal?, atsiradusi? d?l pareigos pateikti toki? garantij?.

D?l bylin?jimosi išlaidoms atlyginti taikom? taisykli?

68 Nors nacionalinio teismo sprendimo rezoliucin?je dalyje pateikiami tik pirmiau išnagrin?ti penki klausimai, iš tame pa?iame sprendime pateiktos nuorodos ? min?t? sprendim? *D* matyti, kad prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s nori, kad b?t? pateikti patikslinimai apie Nyderland? taisykli?, taikom? atlyginant išlaidas atitikt? Bendrijos teisei. Šiuo atveju tai yra vienas iš klausim?, kuris šiam teismui iškilo pagrindin?je byloje.

69 Ta?iau iš nusistov?jusios teism? praktikos matyti, kad d?l b?tinyb?s pateikti nacionaliniam teismui nauding? išaiškinim? reikia, kad jis apibr?žt? faktin? ir teisin? pagrind?, kuris susij?s su jo pateikiamais klausimais, arba kad bent jau paaiškint? faktines aplinkybes, kuriomis grindžiami šie klausimai (žr., be kita ko, 1993 m. sausio 26 d. Sprendimo *Telemarsicabruzzo ir kt.*, C?320/90–C?322/90, Rink. p. I?393, 6 ir 7 punktus 1999 m. rugs?jo 21 d. Sprendimo *Albany*, C?67/96, Rink. p. I?5751, 39 punkt? ir 2000 m. balandžio 13 d. Sprendimo *Lehtonen ir Castors Braine*, C?176/96, Rink. p. I?2681, 22 punkt?).

70 Sprendimuose d?l prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikta informacija turi ne tik leisti Teisingumo Teismui pateikti naudingus atsakymus, bet taip pat suteikti valstybi? nari? vyriausybm?ms bei kitoms suinteresuotosioms šalims galimyb? pateikti pastabas pagal Teisingumo Teismo statuto 23 straipsn?. Teisingumo Teismas turi priži?r?ti, kad ši galimyb? b?t? užtikrinta, atsižvelgdamas ? tai, kad pagal min?t? nuostat? tik apie sprendimus d?l prašym? priimti prejudicin? sprendim? yra pranešama suinteresuotosioms šalims (žr., be kita ko, 1995 m. kovo 23 d. Nutarties *Saddik*, C?458/93, Rink. p. I?511, 13 punkt?, min?to sprendimo *Albany* 40 bei min?to sprendimo *Lehtonen ir Castors Braine* 23 punkt?).

71 Taigi reikia konstatuoti, kad šios s?lygos ne?vykdytos išlaidoms atlyginti taikom? taisykli? atžvilgiu.

72 Šiomis aplinkybm?mis klausimas d?l ši? taisykli? nepriimtinas.

D?l bylin?jimosi išlaid?

73 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? d?l prejudicinio sprendimo pateikusio teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti pastarasis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. **EB 43 straipsniu gali remtis toks Bendrijos pilietis, kaip ieškovas pagrindin?je byloje, kuris, persik?l?s gyventi kitur, gyvena vienoje valstyb?je nar?je ir turi visas kitoje valstyb?je nar?je ?steigt? bendrovi? akcijas.**

2. **EB 43 straipsnis turi b?ti aiškinamas kaip draudžiantis valstybei narei ?tvirtinti toki? kaip pagrindin?je byloje nagrin?jam? pajam? apmokestinimo tvark?, mokes?i? mok?tojiui iš šios valstyb?s nar?s persik?lus gyventi kitur, pagal kuri?, siekiant atid?ti šio mokes?io mok?jim?, reikia pateikti garantijas ir pagal kuri? visiškai neatsižvelgiama ? pajam?**

sumažėjim?, kuris gali vėliau atsirasti suinteresuotajam asmeniui persikėlus gyventi kitur ir ? kur? nebuvo atsižvelgta priimančiojoje valstybėje narėje.

3. Dėl Bendrijos teis? pažeidžiančio reikalavimo pateikti garantij? atsirandanti kliūtis negali būti panaikinta atgaline data vien grąžinus ši? garantij?. Šiam vertinimui akto, kuriuo remiantis garantija buvo grąžinta, forma neturi jokios reikšmės. Kai valstyb? nar? numato palėkan? mokėjim?, grąžinus pažeidžiant nacionalin? teis? reikalaujam? garantij?, šios palėkanos taip pat mokėtinios Bendrijos teis?s pažeidimo atveju. Be to, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas, atsižvelgdamas ? Teisingumo Teismo pateiktas gaires bei laikydamasis lygiavertiškumo bei veiksmingumo princip?, turi ?vertinti, ar aptariama valstyb? nar? yra atsakinga už žal?, atsiradusi? dėl pareigos pateikti toki? garantij?.

Parašai.

* Proceso kalba: oland?.